

Ni Elder Bradley D. Foster

Sa Seventy

Si Mama Misulti Kanako

Tingali ang hinungdan nga kita hapit tanan motubag sa gugma sa atong mga inahan tungod kay kini nabisama sa gugma sa atong Manluluwas.

Ang Ginoo mitugyan diha sa mga ginikanan sa labing mahinungdanon nga responsibilidad sa espirituhanong pag-amuma sa ilang mga anak. Usahay kini nga responsibilidad mahatag ngadto sa nag-inusara nga ginikanan. Ang akong kaugalingong inahan medyo batan-on pa sa dihang namatay ang akong amahan, mibiya kaniya nga magpadako sa upat ka anak nga mag-inusara. Apan iyang gisagubang ang iyang kalisdanan inubanan sa hugot nga pagtuo ug kaisug, nagsaad kanamo nga kon kami magpabilin sa dalan sa kamatuoran, ang katapusan mas maayo kay sa sinugdanan. Sama sa ubang mga anak sa maisug nga mga inahan sa Basahon ni Mormon, “Kami wala magduhaduha nga ang among [inahan] nasayud niini.” (Alma 56:48) Mga kaigsoonan, ako nakasabut sa kinaugalingon nga paagi sa mahinungdanong impluwensya sa mga inahan.

Ang akong suod nga higala, si Don Pearson mipaambit og kasinatian nga nagpakita niini nga impluwensya. Usa ka gabii ang iyang upat ka tuig nga anak nga lalaki mihangyo kaniya sa pagbasa og *bedtime story*. Si Eric mi-kuha sa iyang paboritong libro: *The Ballooning Adventures of Paddy*

Pork, usa ka istorya mahitungod sa usa ka pamilya kinsa nagpuyo sa mga isla sa kadagatan ug mibiyahe sa usa ka isla ngadto sa laing isla sakay sa *hot-air balloon*. Kini *picture book* nga walay mga pulong, busa si Brother Pearson naghimo og mga pulong sa istorya.

“Si Paddy anaa sa *hot-air balloon*. Motugpa siya karon sa usa ka isla. Naghulog siya og usa ka linya sa kilid sa *balloon*.”

Si Eric mipahunong kaniya. “Pa, dili kana linya. *Pisi* na.”

Si Brother Pearson mitan-aw ni Eric ug balik sa *picture book*, ug unya siya mipadayon: “Si Paddy migawas gikan sa *balloon* ug mikanaog agi sa kahoy. Pastilan! Ang iyang kupo nasangit sa sanga!”

Si Eric mipahunong niya og usab. “Pa, dili na kupo. *Jacket* na.”

Niining tungura si Brother Pearson medyo gisamukan. Miingon siya, “Eric, walay mga pulong niini nga libro, mga hulagway ra. Nganong mamugos man ka nga *jacket* na?”

Si Eric mitubag, “Tungod kay si Mama misulti kanako.”

Gitik-op sa iyang amahan ang libro, ug miingon, “Eric, sa imong hunahuna kinsa ang mohimo sa katapusang

desisyon, ang labaw nga may katungdanan dinhing balaya?”

Niining higayuna si Eric naghunahuna og maayo sa wala pa siya motubag og, “Ikaw, Pa.”

Si Brother Pearson mipahiyum sa iyang anak. Sakto kaayo nga tubag! “Giunsa nimo pagkahibalo niana?”

Si Eric daling mitubag, “Si Mama mi-sulti kanako.”

Sa gisulti ni Presidente James E. Faust: “Walay labaw ka maayo sa tibukok kalibutan kay sa pagka-inahan. Ang impluwensya sa usa ka inahan sa mga kinabuhi sa iyang mga anak dili masukod” (“Fathers, Mothers, Marriage,” *Liabona*, Ago. 2004, 3).

Pinaagi sa sagrado nga plano, ang pag-amuma maingon og kabahin sa espirituhanon nga kabilin nga gihatag sa kababayen-an. Ako kining nakita sa akong mga anak nga babaye, ug karon, nakita ko kuni sa akong mga apo nga babaye—gani sa dili pa sila makalakaw, sila buot mokugos ug moatiman sa ilang gamay nga mga batang munyika.

Sa akong trabaho isip mag-uuma ug magraranso, aduna koy dako nga kahigayunan sa pag-oberbar kon sa

unsang paagi nga ang pagbati sa usa ka inahan makita bisan sa kinaiyahan. Matag tingpamulak magdala kami og panon sa mga baka ug sa bag-o nilang mga nati ngadto sa Snake River sa Idaho, diin sila manibsib sa mga bungtod sulod sa usa ka bulan o lapas pa. Dayon amo silang pundokon ug dadon sila sa kalsada nga padulong sa koral. Gikan didto ikarga sila sa mga trak nga modala nila ngadto sa ilang sibsi-banan kon *summer* didto sa Montana.

Sa usa ka labihan ka init nga adlaw sa tingpamulak, mitabang ko og pundok pinaagi sa pagsakay sa luyo sa hayop diha sa abugon nga dalan padulong sa koral. Ang akong tahas mao ang pagtapok sa nangasaag nga mga nati gikan sa dalan. Ang lakang hinay ug nakahatag kanako og higayon sa paghunahuna.

Tungod kay init kaayo, ang gagmay nga mga nati nagsige og dagan-dagan sa mga kahoy aron mopasilong. Ang akong hunahuna nabalhin ngadto sa kabatan-onan sa Simbahan kinsa usahay nalinga gikan sa higpit ug pig-ot nga agianan. Nakahunahuna usab ako niadtong mibiya sa Simbahan o kinsa

mibati nga ang Simbahan mibiya kanila samtang sila nalinga. Nakahunahuna ko sa akong kaugalingon nga ang pagkalinga dili kinahanglan nga dautan aron molampus—usahay mao lamang ang kapasilongan.

Human sa pipila ka oras sa pagpundok sa nangasaag nga mga nati ug ang singot nagtulo sa akong nawong, walay pulos nga akong gisinggitan ang mga nati, “Sunda lang inyong mga inahan! Nasayud sila asa sila padulong! Nakaagi na sila niining dalana sa una!” Ang ilang mga inahan nasayud nga bisan kon ang dalan init ug abugon sa pagkaron, ang katapusan mas maayo kay sa sinugdanan.

Pagkahuman namo og dala sa panon ngadto sa koral, among nabantayan nga tulo sa mga baka naglakaw nga medyo wala mahimutang dapit sa may ganghaan. Wala sila makakita sa ilang mga nati ug ingon og nasayud nga nibalik sila sa usa ka dapit sa dalan. Ang usa sa mga *cowboy* nangutana nako kon unsay among buhaton. Miingon ko, “Nasayud ko asa ang mga nati. Balik mga tunga sa kilometro o maingon-ingon niana, adunay pundok sa mga kahoy. Sigurado ko nga ato silang makit-an didto.”

Sigurado gayud, sama sa akong gidudahan, among nakit-an ang among nawala nga mga nati nga nangatulong sa landong. Ang among pagduol nakapukurat nila, ug nagdumili sila sa among paningkamot sa pagpundok nila. Nakuyawan sila tungod kay kami *dili* ilang mga inahan! Kon mas maningkamot kami sa pagtulod kanila padulong sa koral, mas nagmagahi sila. Sa katapusan miingon ko sa mga *cowboy*, “Pasensya na mo. Aduna koy nahibalo-an nga mas maayo pa niini. Atong balikan ug pagawson ang ilang mga inahan sa koral. Ang mga baka moanhi ug mokuha sa ilang mga nati, ug ang mga nati mosunod sa ilang mga inahan.” Sakto ko. Ang inahan nga mga baka nasayud kaayo asa moadto aron sa pagpangita sa ilang mga nati, ug sila migiya kanila pabalik sa koral, sama sa akong gituohan.

Mga kagsoonan, sa kalibutan diin ang matag usa gihatagan og kagawasan sa pagpili, ang uban sa atong mga minahal mahimong mahisalaag sa usa ka higayon. Apan dili kita angay nga

mawad-an og paglaum. Kita kinahanglan gayud nga kanunayng mobalik alang kanila—kinahanglan dili kita mohunong sa pagsulay. Ang atong propeta, si Presidente Thomas S. Monson, mipadangat og pangamuyo alang kanato sa pagluwas niadtong atong mga minahal kinsa tingali nangawala (tan-awa, pananglitan sa, “Barug diha sa Gigahin Nimo nga Dapit,” *Liabona*, Mayo 2003, 54–57). Uban sa panabang sa mga lider sa priesthood, ang mga ginikanan kinahanglan gayud nga kanunayng mopadayon sa pagbalik ug mangita sa ilang mga nangawala, magsiguro kanila nga sa kanunay adunay “panimalay” sa sulod sa pamilya ug sa Simbahan, nga nagpaabut sa ilang pagbalik. Dili nato mahibaloan kon kanus-a mausab ang usa ka kasingkasing. Dili nato mahibaloan kanus-a ang usa ka kalag kapuyon ug masobrahan kakapoy sa kalibutan. Kon mahitabo kana, maingon og ang atong mga anak sa kanunay modangup sa Inahan, uban sa mga pagbati sama sa gipahayag sa balak ni Elizabeth Akers Allen:

Pabalik, lupad pabalik, O magulangonog pagpanglabay sa katuigan!

Sa bubat ug sa luba ako gayud gikapuyan, ...

Gipul-an sa pagkawalay kapuslanan, pagkaubos, pakadili matinuoron, Mama, O mama, akong kasingkasing nagtawag kanimo karon! ...

Alang kanako, sa mga adlaw nga nanglabay na, Walay gugma sama sa gugma sa inahan ang napakita; ...

Walay lain gawas sa inahan ang makahupay sa kasakitan Gikan sa kalag nga masakiton ug sa utok nga gikapoy sa kalibutan.

Ang malinawon nga kakalma sa katulugon miabut sa akong tabontabon;

Yugyuga ko aron pakatulgon, mama, yugyuga ko aron pakatulgon!

(Rock Me to Sleep, sa The Family Library of Poetry and Song, ed. William Cullen Bryant [1870], 190–91; panuldok gibag-o.)

Tingali ang hinungdan nga kita hapit tanan motubag sa gugma sa

atong mga inahan tungod kay kini nahisama sa gugma sa atong Manluluwas. Sama sa gisulti ni Presidente Joseph F. Smith, “Ang gugma sa usa ka tinuod nga inahan labing duol [sa] gugma sa Dios kay sa bisan unsa nga matang sa gugma. (“The Love of Mother,” *Improvement Era*, Ene. 1910, 278).

Sama sa tanang mga butang, ang Manluluwas naghatag og hingpit nga panig-ingnan sa gugma nga Iyang gipakita alang sa Iyang inahan dinhi sa yuta. Sa katapusan, labing mahinungdanon nga gutlo sa Iyang mortal nga kinabuhi—human sa kasakit sa Getsemani, sa bugalbugal nga paghugay, sa korona nga mga tunok, sa bugat nga krus diin siya mabangis nga gilansang—si Jesus miduko gikan sa krus ug mitan-aw sa Iyang inahan, si Maria, kinsa miadto aron makauban ang Iyang Anak. Ang Iyang katapusang buhat sa gugma sa wala pa Siya namatay mao ang pagsiguro nga ang iyang inahan maatiman, nag-ingon sa Iyang tinun-an, “Tan-awa ang imong inahan!” Ug sukad niadtong taknaa gidawat siya sa tinun-an ngadto sa iyang panimalay. Sama sa giingon sa kasulatan, dayon nahibaloan ni Jesus nga “ang tanan nahingpit na,” ug Siya miduko sa Iyang ulo ug namatay (tan-awa sa Juan 19:27–28, 30).

Karon ako nagbarug sa inyong atubangan aron mohatag sa akong pagsaksi nga si Jesukristo mao gayud ang Manluluwas ug Manunubos sa kalibutan. Mao kini ang Iyang Simbahan, Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw. Ang atong Langitnong Amahan buot nga ang tanan Niya nga mga anak makabalik ngadto Kaniya. Ako nasayud niini nga walay pagsupak tungod sa pagsaksi sa Espiritu Santo sa akong kasingkasing. Ako wala kanunay masayud—sa batan-on pa ko nagsalig ko sa pagpamatuod sa akong mga ginikanan. Ang akong inahan mipaniguro kanako nga kon ako magpabilin sa dalan sa kama-tuoran, bisan kon maingon og init ug abugon, bisan kon adunay mga makapalinga, ang katapusan mas maayo kay sa sinugdanan. Ako sa kahangturan mapasalaton nga si Mama misulti kanako. Sa pangalan ni Jesukristo, amen. ■